

ת"פ 4415/02/18 - מדינת ישראל נגד שמעון אסולין - בעצמו, מרדכי בלילטי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 4415-02-18 מדינת ישראל נ' אסולין ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת דנה מרשק מרום
מדינת ישראל - באמצעות פמ"מ וע"י עו"ד
אביטל פינק

המאשימה

נגד

1. שמעון אסולין - בעצמו וע"י עו"ד ירום

הלוי

2. מרדכי בלילטי (קבוע לפני כב' השופטת
ברנט)

הנאשמים

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של **יבוא סם מסוכן** לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 [להלן: "פקודת הסמים"], **קשירת קשר לביצוע פשע** לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 [להלן: "חוק העונשין"], **והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית** לפי סעיף 7(א) + (ג) רישא לפקודת הסמים.

2. מכתב האישום עולה, כי עובר ליום 31.12.17, קשרו הנאשם ונאשם 2 (שעניינו נדון בנפרד) קשר לייבוא סם מסוכן מגרמניה לישראל באמצעות הדואר.

במסגרת קידום הקשר, הנאשם צילם את פרטיו של נאשם 2 מתעודת הזהות שלו, והבטיח לנאשם 2 תמורה כספית כשהיבוא יצלח.

במסגרת הקשר פנה הנאשם, או מי מטעמו, והזמין חבילת סמים מסוג MDMA שתגיע ארצה באמצעות דואר ישראל, ותמוען עבור נאשם 2.

ביום 31.12.17 התקבלה בדואר ישראל חבילה הממוענת לנאשם 2 ובתוכה מספר חבילות ממתקים/דברי מאכל וכן 5 אריזות קרטון המכילות בתוך שקיות/מעטפות כסופות 24,975 טבליות סם מסוג MDMA (להלן:

"החבילה", במשקל כולל של כ- 10 ק"ג.

החבילה טופלה על ידי משטרת ישראל, ללא ידיעת הנאשמים, ונותרו בה 5046 טבליות סם מסוג MDMA.

ביום 9.1.18 נפגשו הנאשם ונאשם 2, והאחרון מסר לנאשם את תעודת הזהות שלו.

בהמשך אותו היום, בשעה 17:30 לערך, הגיע הנאשם לסניף דואר ברחוב דוד המלך בלוד, הציג בפני פקידי הדואר את תעודות הזהות שלו ושל נאשם 2 וביקש לקבל לידיו את החבילה. מאחר והחבילה לא הייתה בסניף הדואר באותה עת, השאיר הנאשם את פרטיו לצורך יצירת קשר.

ביום 15.1.18 בשעה 10:30 לערך, שוב נפגשו הנאשם ונאשם 2 ברחוב דוד המלך בלוד, ונאשם 2 מסר לידיו הנאשם בשנית את תעודת הזהות שלו.

כמה דקות לאחר מכן, בשעה 10:40 לערך, התייצב הנאשם בסניף הדואר, ביקש לקבל את החבילה, הציג בפני פקידי הדואר את תעודות הזהות שלו ושל נאשם 2, וקיבל לידיו את החבילה המטופלת.

3. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי המאשימה תעתור לעונש של 60 חודשי מאסר (וחילוט הציוד שנתפס ברשותו של הנאשם), ואילו ההגנה חופשית בטיעוניה.

4. הנאשם 2 נדון בפני מותב אחר (כב' השופטת ברנט). בעניינו גובש הסדר דיני והוא הורשע על יסוד הודאתו בכתב-אישום מתוקן בעבירה של **מתן אמצעים לפשע** לפי סעיף 498 לחוק העונשין, וטיעונים לעונש אמורים להישמע בתחילת מרץ 2019.

תסקירי שירות המבחן

5. משני התסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם למדתי, כי המדובר באדם צעיר, כבן 23, נעדר עבר פלילי, אשר תפקודו לאורך השנים היה סך הכל תקין, למרות קיומו של רקע משפחתי מורכב הכולל היעדר דמות אב מיטיבה והתמודדות עם קשיים כלכליים.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות ומגיל 15 עבד בעבודות מזדמנות על מנת לסייע לאמו, שעמה התגורר, בפרנסת הבית.

במהלך שירותו הצבאי נשפט מספר פעמים בגין נפקדות ופעם אחת נדון למאסר, לדבריו על רקע מצוקה כלכלית שחוה והצורך לעבוד. על הרקע האמור פעל להשתחרר מהצבא, והוא אכן שוחרר לאחר שנה וחצי של שירות.

לאחר שחרורו החל לעבוד, תחילה בחברה להשכרת רכבים, ובהמשך עבד כשנה בתפקיד טכני בתעשייה האווירית.

במסגרת צו פיקוח בשלב המעצר, הנאשם השתלב בטיפול קבוצתי לעצורי בית, עימו שיתף פעולה באופן מלא, ולהתרשמות מנחי הקבוצה המדובר באדם בעל תפיסת עולם נורמטיבית, כאשר קיים פער, אותו התקשה להסביר, בין אורח חייו התקין לבין אופי העבירה וחומרתה. עוד עלה צורך בהמשך טיפול רגשי על רקע הנתק מאביו. בדיקות השתן שמסר היו נקיות.

באשר לעבירות המיוחסות לו, מסר הנאשם כי ברקע למעשים פניה של אנשים שהכיר משכונת מגוריו לסיוע באיסוף חבילה תמורת סכום כספי. לדבריו, לא ידע כי הם מעורבים בפלילים, תחילה סירב להצעתם, ולבסוף השתכנע ולא חשד כי מדובר במעשה עברייני. הנאשם מסר כי פעל בתום לב, שלל כל נגיעה לסמים או מידע בנוגע לתכולת החבילה, ואמר כי ראה בכך הזדמנות לעשיית רווח כספי קל.

על אף העמדה האמורה, במהלך האבחון, ביטא הנאשם הבנה לחומרת מעשיו וקיבל אחריות על בחירתו העבריינית, אך התקשה להסביר את הפער בינה לבין התנהגותו הנורמטיבית בדרך כלל. הנאשם ציין, כי בתקופה הסמוכה לביצוע המעשים חש בלבול על רקע מחלוקת בינו לבין אמו בנוגע ליחסיו עם בת זוגו, וייתכן כי מצב זה השפיע על יכולתו להפעיל שיקול דעת.

שירות המבחן התרשם, כי על אף חומרת העבירות, הנאשם אינו מאופיין בדפוסי התנהגות שוליים או עברייניים מושרשים.

בבחינת גורמי הסיכון להישנות עבירות התייחס השירות לרקע המשפחתי המורכב של הנאשם, לקשייו לתת הסבר מעמיק לבחירותיו העברייניות, ולפער בין תפקודו הנורמטיבי להתנהגותו בעבירות ולקשריו השוליים שעמדו ברקע לביצוע המעשים.

בבחינת גורמי סיכוי לשיקום התייחס השירות ללקיחת האחריות וביטוי החרטה, להיעדר עבר פלילי, לתפקודו התקין בדרך כלל, לכך שאינו מאופיין בדפוסי התנהגות שוליים או עברייניים מושרשים, ולשיתוף הפעולה עם השירות.

שירות המבחן ציין שהתקשה לבוא בעמדה חד משמעית, וככל שבית-המשפט יבחר לאמץ את הפן השיקומי, המלצת השירות היא להטיל צו מבחן למשך שנתיים לצד עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

6. תסקיר משלים התקבל לבקשת ההגנה, כאשר לנאשם ניתנה הזדמנות נוספת להמציא לעיון השירות מסמכים כפי שנתבקש, וכן לאחר שהוברר בבית-המשפט שהוא עומד בהודאתו שנמסרה.

הנאשם הציג מסמכים המעידים על לימודיו המקצועיים בתעשייה האווירית.

באשר לרקע לביצוע עבירות, הרחיב הנאשם ומסר, כי נטל הלוואה בסכום גבוה ממכר לצורך תשלום חובות, אשר נבעו מהתנהלות כלכלית בעייתית מצדו שמקורה בשאיפתו להיות בעל יכולת כלכלית גבוהה. לאחר מספר חודשים החל המלווה לדרוש ממנו סכומי חוזר גדולים יותר, ואף איים לפגוע בו ובמשפחתו אם לא יעשה כן. הנאשם לא התלונן על כך בשל חשש לפגיעה בו ובמשפחתו. לדבריו סוכם, כי איסוף החבילה מהדואר על ידו

יהיה במקום יתרת תשלום החוב, ואף הובטח לו סכום כסף בתמורה. תחושת הלחץ נוכח איומי הפגיעה במשפחתו, והפיתוי הכספי הם שעמדו בבסיס ביצוע העבירה והקשו על יכולתו להפעיל שיקול דעת.

הנאשם ביטא חרטה על מעשיו ונכונות לשיקום, לצד הבנה כי הוא צפוי לשלם מחיר עונשי כבד.

שירות המבחן חזר על המלצתו והודגש, כי במהלך תקופת הדחייה הצליח הנאשם לקבל אחריות רבה יותר על העבירות שביצע, ולהסביר את הנסיבות שהובילו אותו לכך, וענישה טיפולית תאפשר חיזוק של חלקיו המתפקדים והחיוביים.

טיעוני הצדדים

7. ב"כ המאשימה טענה, כי מדובר בכתב אישום חמור מבחינת כמות הסם הגדולה שיובאה לארץ, כשעסקין בייבוא סם MDMA מגרמניה לישראל בכמות של 24,975 טבליות ובמשקל כולל של כ- 10 קילו. עובדות כתב-האישום מעלות, כי המדובר באירוע מתוכנן על רקע בצע כסף, שבו הנאשם היה הדמות המרכזית מאחורי התכנון והביצוע, הוא שהזמין את הסם מגרמניה, השתמש בתעודת הזהות של הנאשם הנוסף כדי להסוות את זהותו, הבטיח לנאשם 2 תמורה אם המבצע יצליח, והנאשם הוא שלקח בפועל את חבילת הסמים.

בהתחשב בכמות הסם שנתפסה, הרי שהנזק, כמו גם הרווח העתידי שצפוי היה להתקבל מכמות כה גדולה של סם, הוא גדול. מניעת הנזק היא תוצאה של פעילות גורמי האכיפה ולא מחרטה של הנאשם. המניע של הנאשם היה בבירור מניע כספי.

תסקירי שירות המבחן מעידים על כך, שהנאשם מתייחס בצמצום לאופן ביצוע העבירות ובפער לעובדות המתוארות בכתב-האישום, מציג עמדה קורבנית ומשליך אחריות על אחרים, כשהשירות התקשה לבוא בהמלצה חד-משמעית בעניינו, וב"כ המאשימה הביעה ספקותיה באשר לסיכויי השיקום בעניינו.

לקולה שקלה את הודאת הנאשם, החיסכון בזמן שיפוטי, גילו הצעיר והיעדר עבר פלילי.

באיזון בין כל השיקולים, עתרה ב"כ המאשימה להשית עונש של 60 חודשי מאסר בפועל (מבלי שטענה למתחם עונש הולם), מאסר על תנאי וקנס שלא יפחת מאלפי שקלים. כמו-כן הזכירה, כי הוסכם כי הנאשם יוכרז כ"סוחר סמים" ולחילוט רכוש.

8. הסניגור ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן והבהיר, כי עתירתו היא לחרוג מהמתחם מטעמי שיקום.

אשר לנסיבות ביצוע העבירות טען, שחלקו של הנאשם לא היה מרכזי, שכן הוא נקלע לביצוע העבירות לאחר שהסתבך עם גורמים ב"שוק האפור", ואחד הנושים איים עליו. הנאשם ניגש בכל זאת לדואר ומשך את החבילה, נחשף למצלמות בדואר וחשף את פניו, מהלך שמעיד על חוסר תחכום. זאת, לעומת מקרים אחרים אליהם היפנה, של יבוא סמים במזווה דרך נתב"ג, הדורשים משאבים ותכנון מדוקדק יותר. עם זאת, לא חלק על כך

שהנאשם היה דומיננטי לעומת הנאשם 2.

הוסיף, כי תסקירי שירות המבחן - ובמיוחד התסקיר המשלים, מעידים על אדם נורמטיבי, שעבד בתעשייה האווירית, ומעד בשל גורם מתערב מאיים, כשלגישתו הנתונים מעידים על העדר סיכון להישנות ביצוע עבירות.

הנאשם היה נתון במעצר ממש במשך חודש ועשרה ימים (15.1.18 - 25.2.18), שוחרר בתנאי "מעצר בית" מוחלט, ורק לפני חצי שנה זכה לשעות התאוררות.

המדובר בנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, אשר גדל בסביבה לא מיטיבה וללא דמות אב, והיה "טרף קל" לאותו גורם ממנו נטל הלוואה. להערכת שירות המבחן, קיימים אצל הנאשם גורמי סיכוי משמעותיים לשיקום, וביקש לנצל את ההזדמנות להציל נפש של אדם חיובי ולהגיע לתוצאה צודקת שתאפשר מיצוי הליך השיקום.

9. בדברו לבית-המשפט, מסר הנאשם: **"אני רוצה להביע את החרטה שלי על המעשה שנעשה, אני כמעט שנה במעצר בית וזה כמו להיות בבית סוהר, זה מאוד קשה וזה טעות שעשיתי ולמדתי ממנה לטובה ולא אחזור על זה עוד פעם, דחקו אותי לפינה ואיימו עליי ועל משפחתי ולא הייתה לי ברירה."** (עמ' 20 לפרוטוקול, ישיבת יום 18.12.18).

דין והכרעה

10. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40ג(א), לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

11. הנאשם במעשיו פגע בערך המוגן של הגנה על שלום הציבור ובריאותו מפני הנזקים הנגרמים כתוצאה מהשימוש בסמים, כשהדברים נכונים ביתר שאת לגבי סם ה-MDMA (אקסטזי). הפגיעה בערך המוגן היא משמעותית על רקע אופי הסם והכמות הגדולה אותה יבא הנאשם לישראל.

12. על ההשפעות הקשות של סם ה-MDMA, ראו באתר הרשות למאבק בסמים, אלקוהול ואלימות (<http://www.antidrug.org.il>):

"נחשב לסם המסיבות, ונצרך בעיקר על ידי מתבגרים וצעירים, שרבים מהם לא מודעים לסיכונים שבו. החומר שפותח כתרופה פסיכיאטרית נמצא כבר שנים רבות ברשימת החומרים האסורים וממשיך לגבות קורבנות מדי שנה..."

אקסטזי, ששמו המדעי הוא MDMA, מורכב מחומר כימי שהוא נגזרת של אמפטמין - חומר מעורר, ומשלב תכונות פרמקולוגיות של החומר מסקאלין, הידוע כמעורר הזיות...

ניתן לחלק את סכנות השימוש באקסטזי לשני סוגים עיקריים:

א. סכנות הנובעות מסוג החומר: אקסטזי הוא תרכובת של חומר מעורר וחומר מעורר הזיות המזיק למערכת העצבים המרכזית ולמערכת הלב והדם, השרירים, הכליות והכבד.

ב. סכנות הנובעות מאופן ייצור החומר: אקסטזי מיוצר במעבדות פיראטיות בתנאים לא-היגייניים ועם שאריות כימיות של חומרי זיקוק, ותוספות ותרכובות בלתי ידועות שעלולות להיות מסוכנות מאוד...

שחרור מוגבר של נוראדרנלין לסינפסה גורם לעלייה בקצב הדופק, להפרעות בקצב הלב ולעלייה בלחץ הדם, שעשויה לגרום לקרע בכלי דם, לדימום פנימי ולטכיקרדיה (מעל 100 פעימות לב בדקה)...

הפעילות המוגברת של השרירים (עוררות) יחד עם פעילות ישירה של החומר על מערכת ויסות החום במוח מובילה לעלייה מוגזמת בחום הגוף (היפרתרמיה), תופעה מסוכנת שמוגברת על ידי הריקוד וההשתוללות במסיבות. במשתמשים שהגיעו לחדרי מיון נמדדו מידות חום של 43 מעלות צלסיוס. עקב החום הגבוה נגרמים התכווצויות ועוויתות שרירים, איבוד נשימה, ומוות במקרים של התמוטטות מערכת הגוף. ההזעה המרובה מסלקת כמויות גדולות של מלחים חיוניים, וביחד עם שתייה מוגברת של מים, גורמת לדילול מסוכן של הדם ולהצטברות מים בגוף...

עוררות היתר יכולה לגרום להיפראקטיביות, "התעופפות" של מחשבות וחוסר יכולת להתרכז באופן מועיל, וכן לחוסר שינה. בקרב משתמשים הופיעו תלונות גם על הזיות, דה-פרסונליזציה (הרגשה של היפרדות האני מהגוף), חרדה, תסיסת יתר, והתנהגויות מוזרות או בלתי אחראיות. תחושות וסימנים אלה גורמים לעתים להתקפי פאניקה, לטירוף ואפילו לאירועים פסיכיאטריים..."

13. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, לפי סעיף 40ט(א) לחוק העונשין ייאמר, כי גם אם האירוע העבריני המתואר בכתב-האישום אינו כולל דפוס פעולה מתוחכם באופן מיוחד, הרי שעדיין עבירה של יבוא סם באמצעות הדואר מצריכה תכנון.

המרכזיות של הנאשם באה לידי ביטוי בכך שהוא (או מי מטעמו) הזמין את חבילת הסם אשר מוענה באופן מכוון לנאשם 2, ובסופו של יום הנאשם הוא אשר אסף את החבילה מהדואר.

אין מחלוקת, שהנאשם היה הגורם הדומיננטי והמתאם עם גורם אחד נוסף - הנאשם 2, אותו ניצל הנאשם לצורך הסוואת זהותו תוך צילום תעודת הזהות של נאשם 2, והבטיח לו תמורה כספית. התכנון בא לידי ביטוי גם בעובדה שתוכן החבילה היה מוסווה, כך שהיא הכילה מספר דברי מאכל וכן 5 אריזות קרטון שהכילו שקיות/ מעטפות ובהן עשרות אלפי טבליות הסם.

הנאשם הראה נחישות בביצוע המשימה, כאשר נפגש פעמיים עם נאשם 2, הגיע בשתי הזדמנויות לסניף הדואר, ולבסוף לא נגרם נזק לציבור אך ורק בשל פעילות אכיפה יעילה. עם זאת חשוב לציין, כי פוטנציאל הנזק היה גבוה מאוד נוכח אופי סם ה-MDMA והכמות האדירה של קרוב ל- 25000 טבליות (במשקל של 10 ק"ג) שהוזמנה.

14. מפסיקת בית-המשפט העליון עולה מסר ברור באשר לצורך לנקוט בענישה משמעותית כלפי כל המעורבים בשרשרת הפצת הסמים, וראו, למשל, הקביעות בעניינם של מערערים אשר ביצעו, בין השאר, עבירת יבוא של סם מסוג MDMA:

"בנגע הסמים יש להילחם מלחמה חסרת פשרות בשל נזקיו המידיים, כמו גם ארוכי הטווח לחברה בישראל, לחוסנה ולאופיה, שלה ושל יחידה. בהתמודדות עם הפועלים בתחום זה יש להביא להרחקתם של המעורבים מן הציבור בשל פגיעתם הרעה וכן להעברת מסר מרתיע שיעמוד כתמרור אזהרה אל מול הפיתוי שבעשיית רווח קל בתחום הסמים" (ע"פ 5104/06 בניירישלול נגד מדינת ישראל [21.5.07], פסקה 14).

15. ב"כ המאשימה הציגה עתירה לעונש ראוי מבלי לטעון לעניין מתחם העונש ההולם. גישה זו מעלה את השאלה באשר ליחס הראוי בין הסדר טיעון הכולל עתירה לעונש ראוי (או "הסדר רף") לבין המתווה להבניית ענישה הקבוע בתיקון 113 לחוק העונשין, כשטרם גובשה הסכמה כללית לכך בפסיקת בית-המשפט העליון (ראו, למשל: ע"פ 2524/15 שפרנוביץ נגד מדינת ישראל [8.9.2016], פסקה 18, 19; ע"פ 6943/16 גלקין נגד מדינת ישראל [28.1.18]). לאור העובדה שאין המדובר ב"הסדר טווח" (כפי שאירע בע"פ גלקין), וקיומו של פער משמעותי בין עתירות ב"כ הצדדים, לגישתי יש לבחון את הענישה הראויה בהתאם למתווה המלא שנקבע בתיקון 113 לחוק העונשין, לרבות קביעת מתחם עונש הולם, למרות שב"כ הצדדים לא טענו לעניין זה.

16. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתחשב במדיניות הענישה שפורטה לעיל, ובנסיבות ביצוע העבירות, לרבות סוג הסם ומשקלו (כ- 10 ק"ג), תפקידו ומקומו של הנאשם במערך הפצת הסם ואופן יבוא הסם דרך הדואר.

17. עייתי בפסיקה שהוצגה על-ידי ב"כ הצדדים ובפסיקה נוספת, ולצורך קביעת מתחם העונש ההולם אציין את המרכזיים שבהם:

ע"פ 10635/08 נעים נגד מדינת ישראל [13.12.10] (הוגש על-ידי התביעה): המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של קשירת קשר לפשע, יבוא סם מסוכן וניסיון להחזקת סם מסוכן. המערער קשר עם אחרים לייבא סם מסוג MDMA ובמסגרת הקשר נשלחה אליו חבילה שהכילה 24,738 כדורי MDMA. המערער מסר לאחרים את פרטיו ואת כתובתו של בן דודו הקטין, מתוך כוונה לקבל את החבילה לידיו. קרוב משפחה של השניים הגיע באופן מקרי לדואר, שם נמסר לו כי הגיעה חבילה עבור הקטין. כך נודע למערער שהחבילה הגיעה, הוא גנב את שובר הדואר מתוך תיבת הדואר, הגיע לאסוף את החבילה ומשראה כי היא פתוחה עזב את סניף הדואר מבלי לאספה. בית-המשפט המחוזי השית על הנאשם, בעל עבר פלילי מינורי, עונש של 6 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור וציין כי העונש משקף התחשבות יתרה בנימוקים לקולה וציון, כי התנהגותו של המערער לאורך כל ההליך הותירה רושם קשה ושלילי, והוא נמנע מלהביע חרטה או להכיר בפסול

שבמעשיו (בשונה מהנאשם).

בע"פ 8340/14 **עובדיה לביא נ' מדינת ישראל** [10.03.15], הורשע המערער בשתי עבירות של יבוא סם מסוכן ובעבירה של סחר בסם מסוכן. המערער סיכם עם אחר, אזרח ארה"ב, לייבא סם לישראל. במועד מסוים נשלחה אל המערער מעטפה שהכילה 54 טבליות MDMA והמערער העביר את הסם לאחר לביצוע עסקאות. כעבור חודש נשלחה אל המערער כמות נוספת של 152 טבליות. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם לכל אחת מעבירות היבוא נע בין 14 ל- 30 חודשי מאסר, וגזר על המערער עונש כולל של 15 חודשי מאסר, תוך התחשבות ברצונו להשתקם ובשינוי שערך באורחות חייו. בית המשפט העליון הפחית את עונש המאסר ל- 12 חודשים מטעמי שיקום. פסק-דין זה מצביע על כך, שיבוא סם של טבליות מסוג MDMA בכמות קטנה באופן משמעותי מחייב ענישה של מאסר מאחורי סורג וברית, כאשר במקרה זה התחשבות בשיקולי שיקום הביאה להפחתה מתונה של תקופת המאסר בפועל.

ע"פ 4285/17 **יצחקי נגד מדינת ישראל** [11.6.18] הוגש על-ידי ההגנה על-מנת להמחיש, כי גם בעבירות סמים חמורות ניתן לחרוג ממתחם העונש ההולם ולהסתפק בענישה שהומלצה על-ידי שירות המבחן. עיון בפסק-הדין מעלה, כי המדובר בתיק של גידול סמים, כאשר המערער הקימה "מעבדה" לגידול סם מסוג קנבוס, יחד עם אחר, בה הושקעו משאבים רבים, כאשר סך הכל נתפס קנבוס במשקל של 100 ק"ג. בית-המשפט המחוזי השית על הנאשמת, נעדרת עבר פלילי, 12 חודשי מאסר בפועל תוך חריגה מטעמי שיקום על רקע תהליך שיקומי משמעותי ביותר (נקבע מתחם ענישה שנע בין 24 - 28 חודשי מאסר בפועל). בבית-המשפט העליון הסכימה המדינה, בהמלצת בית-המשפט, להפחתת העונש עד כדי מאסר בעבודות שירות לצד צו מבחן, כשצוין כי המדיניות העונשית שנקבעה בבית-המשפט המחוזי היתה ראויה במקרה רגיל - אך הערעור התקבל בשים לב להליך טיפולי מקיף ושיקולי שיקום מובהקים, תוך שהודגש כי המדובר במקרה שנוסבותיו מיוחדות.

ת"פ (מחוזי מרכז) 58966-01-18 **מדינת ישראל נגד צציק** [22.11.18] (הוגש על-ידי ההגנה, כשעיון במאגרי המידע מעלה שלא הוגש ערעור): הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של יבוא סם, כשעסקין בבלדר שנתפס עם מזוודה בנתב"ג. הנאשם יצא מישראל בטיסה לאודסה. כשבועיים לאחר מכן נחת בישראל בטיסה מפריז דרך איסטנבול, והביא עמו במזוודתו, בבטנה נסתרת, 3 חבילות ובהן 30,338 טבליות של סם ה-MDMA במשקל של 9.285 ק"ג ברוטו, בשווי שנע בין 1.5 ל- 3 מיליון ₪. צוין, שהנאשם נשלח על-ידי אחר שזהותו אינה ידועה, כאשר אותו אחר מימן את הנסיעה והשהייה של הנאשם. במסגרת הסדר הטיעון, עתרה המאשימה להשתתף מאסר בפועל לתקופה של 5 שנים, ונקבע מתחם ענישה שנע בין 54 - 90 חודשי מאסר. על הנאשם, בחור צעיר כבן 24, בעל נסיבות חיים מורכבות ונעדר עבר פלילי, אשר הביע חרטה על מעשיו שבוצעו בשל פיתוי כספי, כששירות המבחן התרשם כי אינו בעל דפוסים עברייניים (אם כי לא היתה המלצה טיפולית בעניינו שכן היה במעצר), נגזר עונש מאסר בפועל ברף התחתון של המתחם שנקבע - 54 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם ביקש לאבחן גזר-דין זה (שעניינו ביבוא סם MDMA בכמות דומה) מעניינו של הנאשם, כאשר אכן שיטת היבוא היתה מתוחכמת יותר וכללה תיאום עם מספר גורמים. עם זאת, הנאשם שלפני לא היה בלדר, אלא היוזם, המזמין, המבצע והדמות הדומיננטית בכל המסכת, כפי שזו תוארה בכתב-האישום.

18. פסקי-דין אלו משקפים קשת מקרים רלבנטיים, כאשר לאחר ביצוע אבחנות מתבקשות, אני קובעת מתחם עונש הולם אשר נע בין 54 - 90 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נלווים.

19. ב"כ הנאשם עתר לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום לפי סעיף 40ד' לחוק העונשין. אמנם מדובר בנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, שניהל אורח חיים נורמטיבי, חרף קשיים רבים שניצבו בדרכו, עד לביצוע העבירות. בנוסף, אכן קיימת המלצה על ענישה שיקומית.

עם זאת, עיון בתכני התסקירים מעלים, לטעמי, כי הנאשם העלה בפני שירות המבחן גרסאות סותרות באשר למניע למעשיו, באופן שמביא אותי למסקנה כי הנאשם מצוי במקום ראשוני מבחינת עיבוד העבירות. בגרסתו האחרונה שהועלתה לפני שירות המבחן וכן מדבריו לבית-המשפט עלה, כי הנאשם הצדיק את פנייתו לאפיק פלילי בשל הסתבכות כספית, ולשיטתו - בהעדר כל מוצא אחר. אמנם, הוא שיתף פעולה עם שירות המבחן במסגרת צו פיקוח מעצרים, אך לא התרשמתי שעבר תהליך טיפולי מקיף (והשוו לעניינה של המערערת **יצחקי** ע"פ 4285/17 שפורט לעיל) המצדיק חריגה מטעמי שיקום, ובמיוחד כשעסקינן בעבירת סם חמורה ומתוכננת.

20. עם זאת, חרף מזעור חומרת העבירות, קיימים שיקולים לא מעטים העומדים לזכותו של הנאשם, המאפשרים לקבוע את עונשו ברף התחתון של המתחם שנקבע. הנאשם הוא בחור צעיר מרקע מורכב, אשר הסתבך בפלילים לראשונה בחייו, לקח אחריות על מעשיו בבית-המשפט והודה באופן מיידי במיוחס לו. קיימים בו חלקים חיוביים ומתפקדים, כאשר עד להסתבכותו החמורה ניהל אורח חיים נורמטיבי (למעט בעייתיות בתפקודו בצבא), ולהתרשמות שירות המבחן אינו מאופיין בדפוסי התנהגות עברייניים מושרשים. עוד יש להתחשב בכך, שהנאשם שהה תקופה לא מבוטלת בתנאים מגבילים. בנסיבות אלו, גם אם ברי שלעונש מאסר תהא השפעה ממשית עליו ועל המשך חייו, יש להטיל עליו עונש מאסר בפועל מוחשי - אם כי לא לתקופה לה עתרה המאשימה, אלא, כאמור, בהתאם לרף התחתון במתחם שנקבע.

21. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת את דינו של הנאשם כדלקמן:

54 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו: 15.1.18 - 25.2.18;

12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות סמים מסוג פשע; 4 חודשי

עמוד 9

מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות סמים מסוג עוון.

קנס על סך 10000 ₪ או 2 חודשי מאסר תמורתו, לתשלום עד ליום 1.9.19.

בהעדר מחלוקת, אני מכריזה על הנאשם כסוחר סמים ומורה על חילוט הרכוש המופיע בבקשת החילוט בכתב האישום (למעט מכשיר ה - DVR שכבר הוחזר לידי אימו של הנאשם).

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 14.3.19 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות וגזר-דין זה.

על ב"כ הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

התנאים הכספיים שהופקדו בתיקי המעצר הקשורים והתנאים המגבילים יעמדו בתוקפם עד להתייצבות הנאשם לריצוי עונשו.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה שבט תשע"ט, 31 ינואר 2019, במעמד הנאשם וב"כ הצדדים.